

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Quâ ratioe ipsa crux Christi immensa & interminata fuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 3.

Qua ratione ipsa Crux Christi immensa & interminata fuerit.

TRiplex igitur veluti crucis genus (quæ tamen partibus constarent innumerabilibus) Salvatoris humeris impostum, atque ab eo in Calvariæ collem sublatum, in jam dictis licet agnoscere. Prima est crux corporalis, quam ei imposuere Judæi, instrumentum feralis supplicij, & quam tulit in montem, ut in ea suffigeretur.

Alteri est crux peccatorum nostrorum, quam imposuit ei Pater: quæ videlicet peccata nostra in suo corpore Salvator sustulit in crucem, ut ea secum crucifigeret; aut sanè velut ligna holocausti, sibi (ut alteri Isaac) à Patre imposta; quibus in ara crucis inflammatis, ipse ut hostia Deo acceptissima consumeretur. Constat enim ipsa peccata nostra mortis Christi causam, ac proinde crucis holocausto, quasi ligna ac materiam præbuisse.

Postrema est crux languorum nostrorum atque dolorum, quam ei suus imposuit erga nos amor; quosq; in se ipse suscepit, ut eos cruce ac morte sua vel auferret penitus, vel mitigaret, & quasi per sacram suam humanitatem illos transmittens, dulciores nobis efficeret, aut denique suo illo quasi tactu (quod nobis ad salutem proficerent) consecraret ac preciosos redderet.

Ex quibus denique pronum est effici, quod ad tertium caput ex supra propositis attinet, eruent illam Christi, quæ onustus in montem exijt, extra omnem modum mensuramque fuisse. Quod enim parte superiore cum S. Augustino & alijs, quandam crucis Christi latitudinem, longitudinem aliàsve dimensiones assignavimus; non eò factum est, quasi ea possit certâ aliquâ mensurâ definiti, sed potius ut hinc appareret, eandem supergredi mensuram omnem, seu, secundum

cundum omnem dimensionis modum, esse interminatam. Jam verò quid denique causæ esse dicemus; quòd cætera quidem opera sua, in mensura & numero & pondere, Deus disposuerit, ipsas etiam hominum pœnas certis legibus definiens, easq; cum quadam indulgentia, & velut parsimonia infligens, atque (ut Sapiens loquitur) *cum magna reverentia disponens nos*: at in affligendo Unigenito, hujus sue consuetæ ordinatæq; providentiæ quodammodo oblitus esse videatur? Nisi (quod principio indicabamus) hunc fuisse summi erga nos amoris excessum, qui nec modum nec legem noverit.

Ut in cæteris quidem operibus eminere voluerit supremam illam sapientiam, cujus est ordinem ac modum rationemq; rebus præstituerit: at in opere Redemptionis potiores partes amoris tribuit, cui citra probum (absit tamen dicto invidia) quodammodo licet esse insipienti. Quò spectat, quod S. Franciscus in Cantico supra nobis memorato, disertè ait; eo in opere, amorem Christi abstulisse sapientiam & potentiam, & has quidem ita laudasse, ut solus se proderet amor. In quo proinde *nimiam*

Ephes. 2. erga nos *charitatem DEI* agnoscit Apostolus, prout expressè *1er. 4. heb-* noster Interpres; & S. Bernardus: *Verè nimiam* (inquit) *domada pœ-* quia *et mensuram excedit, modum superat, supereminet, no-* *nos.* *versis.* Qui rursus alibi *Charitatem sine modo*, seu immodicam eam appellat, & pij quidam Scriptores (ut antea vidimus) quandam hinc (uti loquuntur) *amoris intemperantiam*, non verentur admittere.

Quò vicissim nobis intelligamus, magnam esse impensam necessitatem, DEUM toto cordis affectu diligendi, nosq; ipsos totos ei reddendi; sive æterni Patris respectu, qui tanto amoris ardore filium suum pro nobis omnibus tradiderit; sive filij, qui suppari affectu tam atroces pœnas pro salute nostra in nos susceperit: simulq; nos viles, ignavos, degeneres futuros, nisi tanto exemplo incitati, prom-

ptè in humeros sublatâ cruce nostrâ, amantissimum Duce[m]
ac Redemptorem nostrum affectemur; de quo nunc agen-
dum expressius.

§. 4.

*Quid à nobis præsertim exigat presentis mysterij con-
templatio.*

EX eo exemplo Domini JESU crucem bajulantis, & sub
indigno ejus pondere, extra portam Jerosolymæ ad lo-
cum supplicij contententis, rectè conficit ad Hebræos scri-
bens Apostolus: *Exeamus igitur ad eum extra castra imprope-
rium ejus portantes.* Heb. 13.

Primò quippe loco illud hîc nobis ponendum est, & pro
rei momento altè in pectus demittenddm: Unicuiq; eorum,
qui JESUM sequi; hoc est, salutem consequi voluerit, cru-
cem suam cum Christo esse ferendam: frustrâq; sibi blandi-
ri quenquam, quasi illa Domini exhortatio: *Si quis vult* Matth. 16.
post me venire, tollat crucem suam, &c. ad solos Religiosos Luci. 9.
& severioris disciplinæ Professores pertineat, aut certè non
sit præcipientis, quod absolute necessarium sit, sed ad me-
liora aut perfectiora invitantis. Nam & S. Lucas ea Domini
verba referens: *dicebat autem ad omnes, inquit; & alibi*
Salvator diserte universèq; pronunciat: Qui non accipit cru- Matth. 10.
cem suam, & sequitur me, non est me dignus; hoc est, non
est dignus Christiani nomine, regno meo, Societate meâ.
Nec dubitare debemus (quæ S. Leonis verba sunt) hanc vocem, Serm. 9. de
non solum ad discipulos Christi, sed ad cunctos fideles pertine- Quad.
re. Quia, ut idem ait cum Apostolo: Omnes qui piè volunt 1. Tim. 3.
vivere in Christo JESU, persecutionem patientur. Sicut ergo
totius est corporis piè vivere, ita totius est temporis crucem fer-
re. Necessè quippe est piè viventem, Deòq; placere cupi-
entem, varijs probari exerceriq; tentationibus; & ut desit
externus persecutor, ipsum sibi vim inferre continuam, ut

P P P P

ad